

kaldt et Handelsministerium og dels et Handelsdepartement, og det er udfra disse Betragtninger, jeg slutter, at det er navnlig det, der har den største Interesse baade her i Tinget og udenfor Tinget. Hvad der har sin store Betydning er først og fremmest dette, at der bliver for denne Afdeling, for dette Departement en Chef, der, som havende direkte Referat til Ministeren, ogsaa har det med denne Stilling forbundne Ansvar, de med denne Stilling forbundne Pligter. For det maa vel huskes, at dette, at der staar en Mand i Spidsen for dette Departement, betyder ikke alene det, at han har de rent administrative Rettigheder, som følge med at lede et Departement, et Kontor, men at han ogsaa har en Forpligtelse til at udføre det Hverv, der paahviler ham som Departementschef for specielt den Afdeling, der har med kommercielle Sager at gøre: at følge med, være med i alle de Bevægelser, der foregaa baade i Indland og Udland paa det kommercielle, økonomiske Omraade, saaledes at han stadig er i Stand til gennem Forhandling med Udenrigsministeren at faa truffet de Foranstaltninger, der paa kræves af Hensyn til vort Lands Interesser og specielt dets kommercielle Interesser i Udlandet.

Jeg maa da straks gøre opmærksom paa, at det maaske mere her end andetsteds drejer sig om, at man i Spidsen for dette Departement kan faa den rette Mand, at det mere her end andetsteds maa siges at være i høj Grad af Vigtighed, at den Mand, der har Ledelsen, har de rette Kvalifikationer ikke alene til at bedømme det rent kontormæssige, for det hører der ikke saa forfærdelig meget til, men ogsaa til at give de fornødne Anvisninger til Næringslivets Repræsentanter herhjemme og faa sat igennem overfor Udlandene de Krav og Ønsker, som med Rette maatte være fremme i vort Næringslivs Interesse, fra vort Næringslivs Organisationer med Hensyn til Afsætningsforhold og andet i Udlandet. Men for at denne Departementschef, hvis Betydning er saa stor, og som kan faa saa overordentlig megen Indflydelse med Hensyn til denne Side af vor Udenrigspolitik, skal kunne blive i Stand til virkelig at udfylde denne Plads, maa det siges at være i overordentlig høj Grad

nødvendigt, at der kan findes en praktisk Form for Samarbejde mellem Udenrigsministeriet og Repræsentanter for Handel, Industri og Skibsfart. Jeg kunde ønske her at citere, hvad der i saa Henseende er anført af den højtærede Udenrigsminister i den Indstilling af 16. Juli 1906, som den højtærede Udenrigsminister har givet Hs. Maj. Kongen om Nedsættelse af en Kommission. Det er nemlig sikkert rigtigt, hvad den højtærede Udenrigsminister siger i Motiverne til denne Indstilling; at det maa siges at være praktisk, eller i hvert Fald bør det overvejes, om det ikke vilde være praktisk, at der blev oprettet et Raad, bestaaende af Repræsentanter for de forskellige Erhvervsgræne, og at et saadant Raad traadte sammen til mundtlig Forhandling med Ministeren og Departementschefen, navnlig naar Talen er om Afgørelsen af større Sager. Det vil af Kommissionsbetænkningen ses, at specielt dette Forhold, specielt den Del af de Spørgsmaal, der i Udenrigsministerens Skrivelse ere nævnte, har været Genstand for Drøftelse i Kommissionen. Jeg henviser i saa Henseende til, hvad der findes i Betænkningen Side 24—26. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa at referere ret meget af, hvad der i saa Henseende findes i Betænkningen, jeg henstiller til ærede Medlemmer at læse det paagældende Afsnit. Men jeg gør opmærksom paa, for det første, at jeg hører til dem, der beklage, at det ikke lykkedes at naa til Enighed om, at der oprettedes et saadant Raad, som Udenrigsministeriet kunde have at henvende sig til, og som for Resten ogsaa kunde have Ret til at henvende sig til Udenrigsministeriet, for jeg er overbevist om, at det vilde have haft sin overordentlig store Betydning baade for Næringslivets Interesser og ogsaa for, at der i Udenrigsministeriet kan bevares den fornødne Føling med Udviklingen herhjemme paa Næringslivets Omraade, om der var naaet Enighed om Oprettelsen af et saadant Raad. Det lykkedes ikke i Kommissionen at naa til Enighed derom. Jeg tør sige, at der indenfor det store Flertal af Kommissionen ikke alene var et Ønske derom, men ogsaa fuld Forstaaelse af den store Betydning, det vilde have haft, at naa til Oprettelse af et saadant Raad. Naar det ikke lod